

Pravidelný občasník TOM Bobr Beroun

ODDÍLOVÉ AKTUALITY

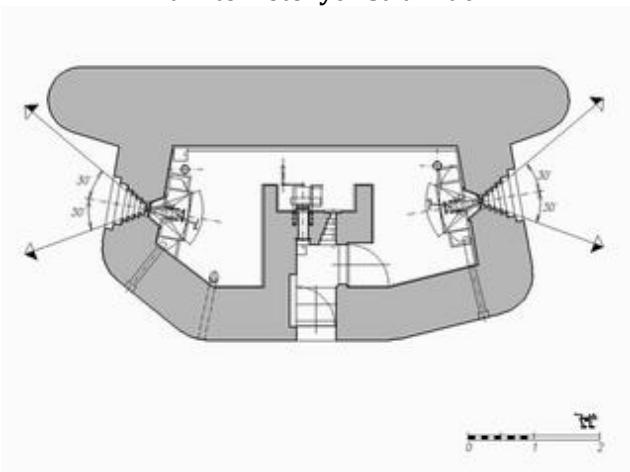
Řopík je konečně náš a už na něm makáme!

Po dlouhém vyjednávání s armádou a městem Beroun jsme získali do bezplatné výpůjčky objekt lehkého opevnění vz. 37 u naší loděnice. Jedná se o jednu z mnoha tisíc pevnůstek, které byly postaveny na obranu před nacistickým Německem.

Náš oddíl čeká částečná rekonstrukce objektu. Plán rekonstrukce je následující:

- Vyčištění, osazení původních dveří a uzamčení.
- Provedení vnějšího kamuflážního nátěru.
- Vytvoření malé výstavy o opevnění na Berounsku.

Plán brigád na pevnůstce uveřejníme co nejdříve na internetových stránkách.

Během první brigády se nám povedlo vyčistit vnitřek objektu a účastníci všem potvrdí, že to byla těžká práce. Dále jsme objekt provizorně uzavřeli a nyní čekáme na vyrobení pantu, abychom mohli osadit dveře.

Spolupráce AZ s Bobry v roce 2012

Na oddílové schůzi se kromě jiného probírala letošní spolupráce AZ (aktivní zálohy - oddíloví dospěláci) s Bobry. Všichni jsme si všimli, že to nebylo úplně ideální, a tak jsme s Jirkou přemýšleli kudy dál. Dospěli jsme k tomu, že je třeba zorganizovat více akcí pro Bobry i AZ. Z toho důvodu jsme do plánu akcí navrhli zimní táboření s AZ, bitvu a na hlavních dětských akcích bychom rádi uvítali i dobrovolníky z AZ, kteří by pomohli s organizací.

Hlavní akcí oddílu je letní tábor, na který bych chtěl pozvat všechny dobrovolníky z AZ, kteří mají chuť pomáhat s programem nebo chodem tábora.

Prosím tedy všechny členy AZ, aby si rozmysleli, zda by nám nechtěli při těchto akcích podat pomocnou ruku. Velmi o to stojíme.

GERULOVO HRY

Letošní Gerulovky začaly už v pátek srazem na loděnici. Dorazili instruktoři i AZ. Naložení všech stanů, lavic atd. bylo namáhavé, ale nakonec jsme všechno zvládli. Po příjezdu do Výbrnice jsme začali se stavbou stanů. Na louce nikdo v létě nebyl a tak byla tráva docela vysoká. Naštěstí jsme ji hravě udupali už při stavbě. Večer jsme poseděli u ohýnku a byla pohodička. V noci dorazil Viky s Kerhákem. Ranní vstávání nastalo pro mě, Pepřáka a Chroštího brzo. Pepřák nás naložil do svého závodního vozu a odvezl do Berouna. Já jsem čekal na autobusovém nádraží na Bobry, kteří jeli do Nižbora autobusem, Pepřák si jel domů pro jakousi tajemnou věc o které nechtěl mluvit a Chroští si jel do Prahy pro svou novou lásku Bětku.

Cesta autobusem a pěšky do Výbrnice proběhla v pohodě. Přípravný tým na místě teprve snídal. Posílili jsme se tedy také a potom došlo na rozdělení práce. Většina šla na dříví, Pepřák se ujal stavby táboráku a Roman se Švindlem připravovali louče. Veškeré přípravy jsme skončili po obědě a to se již začali trousit první hosté a Chroští s Bětkou, kterou nám oficiálně představil. Letošní ročník byl spíše komorní záležitost, ale dorazili i kamarádi, které jsme neviděli přes 15 let. Soutěže byly pohodové a každý mohl vyzkoušet na co mu síly a jiné schopnosti stačily.

Jako každý rok proběhl i turnaj v lesním golfu. Na start vyrazilo 7 týmů (35 závodníků). Po dramatickém startu se závod plný nervydrásajících zvrátů jako obvykle zpomalil u jamky „U kaďáku“. Všichni závodníci bojovali ze všech sil, a jaké bylo závěrečné pořadí není úplně důležité.

Odpoledne uteklo jako voda. Po skončení soutěží nastalo volné klábosení a Houba začal vařit gulášek, který se mimochodem velice povedl. Jakmile se začalo stmívat, zapálili jsme slavnostní oheň a zavzpomínali jsme na Gerulu a Milhause. Po zapálení ohně se začali někteří zvolna vytrácet a nakonec zbylo jen skalní jádro. Bohužel jsem musel s Vosou a Lucinkou domů a ráno do práce. Podle ohlasů proběhl zbytek akce k naprosté spokojenosti všech účastníků a to je nejdůležitější. Nakonec velké poděkování všem, kteří pomáhali s přípravou i samotným průběhem akce.

Dalo by se říct, že tato oddílová akce se už stala tradicí, na kterou rádi přijedou i kamarádi, které často nevidíme. Tak za rok znovu na Výbrnici. Tedy pokud tam už nebude Národní park :o{.

CUSTER

Jirkov 2011

Hlavní důvodem, proč tato akce vznikla, bylo oživení vzájemných vztahů mezi Berounskými Bobry a Jirkovskými Stopaři. Jelikož poslední společná akce se datuje někdy na Velikonoce roku 2005, rozhodl se náš hlavní vedoucí Custer, že by byl dobrý nápad, aby se naši Berounští Bobři zúčastnili Kastelánského pochodu pořádaného každoročně Jirkovskými Stopaři. Akce se měla pořádat v termínu od 16. - 18. září. Ale bohužel k naší smůle se právě o tomto víkendu konal každoroční hudební festival Letorosty a to byla pro naše Bobry velká zkouška. Pamatuji si to, jako by to bylo včera, kdy jsem se na čtvrteční schůzce před odjezdem do Jirkova zeptal, kdo s námi pojede. A k mému zděšení se zvedly pouze dvě ruce. Byl to Patrik a Filip, nikdo jiný jet nechtěl anebo nemohl. Proto bych rád tímto článkem pochválil Patrika, Filipa s Romanem za to, že jako jediní byli ochotní jet na akci, kterou pro nás Custer připravil a zároveň bych se jim i chtěl omluvit za to, že jsme to museli nakonec z důvodu nedostatku zájemců zrušit jako oficiální oddílovou akci.

No, ale nás tato věc neodradila a proto jsme se rozhodli, že akci sice oficiálně zrušíme, ale sami se vydáme do Jirkova s Custerovým autem. Akce byla naplánována. Měl jsem jet já, Chroští, jeho půvabná společnice Betty, Custer a Vosa. Měli jsme odjít v pátek kolem 18:00. Naskytl se, ale problém. Betty měla totiž přijet až v 17:00 do Prahy (Betty je totiž z Brna), proto musel nastoupit Pepřák ve své krásně nablýskané Mirabelce a v doprovodu Chroštího pro Betty v pátek dojet na Zličín a po té jí odvést do Stradonic, kde jsme přeskákali do Custerového Pažouta a jeli směr Jirkov.

Cesta byla příjemná, trochu jsme bloudili, ale byla sranda. Když jsem projeli Chomutovem a dostali se na okraj Jirkova, kde na nás už čekal Míra, který nás navedl až k Jirkovské klubovně, kde jsem měli v pátek a sobotu spát. Když jsme dojeli na místo, tak jsme se tam potkali i s Červenáčkem, hl. vedoucím Stopařů, který nás seznámil s jejich klubovnou a místním bezpečnostním systémem, který ním později dělal v celku potíže. Večer jsme se najedli, hráli se karetní hry, které byli opět pro některé z nás kapku složitější

V sobotu, když jsme se vyspali, tak pro nás přišel Míra, který nám dělal celý náš pobyt v Jirkově průvodce. A šli jsme se přihlásit na Kastelánův pochod. Přihlásili jsme se na 15 km pochod, kde jsem měli cestou narazit na vojenskou přehlídku, kde se sjeli kluby vojenské

historie z celé republiky. Pochod nebyl moc náročný, spíše jsem si nevzali sebou moc jídla, a proto jsem celou cestu básnili a snili o tom, co si dáme k jídlu až tam dojdeme. Po té co jsme došli na místo vojenské přehlídky, našli jsem tam plno vojenské techniky a plno stánku s jídlem. Prošli jsem si vystavené vojenské stroje a podívali na ukázkou Rusko - Německém hranic za 2. světové války.

Po návratu z vojenské přehlídky jsme se vydali na Hornickou pouť, konající se v Jirkově, kde se Custer s Chroští odvázně pustili na centrifugu. Vyslechli jsme si tam krásný koncert od skupiny Pangea, která skvěle

imitovala skupinu Beatles. Pak už jen drobné nakupování v Tesco a hurá do hospody, kde jsme se měli večer sejít s Červenáčkem a Mírou.

V neděli jsme si trochu přispali a pak se vydali před odjezdem domů do Jirkovských rozsáhlých sklepů. Nejvíce nás asi pobavil místní kněz, který zároveň vlastnil místní cukrárnu. Opravdu zvláštní člověk, který byl ale velmi příjemný a obsluhoval nás v noční košili. Ještě před obědem jsme se rozloučili s Mírou a Červenáčkem a hurá domů. Cestou domů jsme všichni až na řidiče Custeru podřimovali a nic se nám nechtělo. Všechny kulturní zajímavosti cestou, které nám Custer nabízel, jsme odmítli a těšili se domů.

Byla to výborná akce a moc jsme si jí užili a já osobně lituji každého, který místo toho šel na letorosty. No jo, ale jak se říká: „Dle vkusu každého soudruha“.

Filip Černý, Pepřák

Jak jsem organizoval výchovnou akci.

Jako každý rok jsem se těšil na výchovnou akci. Mám ji rád, protože se na ní sejdou členové oddílu a kamarádi, které po většinu roku nevidím. Organizace akce začíná tím, že je třeba sehnat odpovídající ubytování. Na minulou výchovnou akci bylo schváleno, že letošní akce bude čtyřdenní (od čtvrtka do neděle) a že je třeba zajistit ubytování bez jídla, ale s kuchyňkou. Podařilo se mi sehnat ubytování v Zadově – chata Mládí za rozumnou cenu 232 Kč za noc. Vstřícná majitelka mi nabídla celou budovu i se společenskou místností. Ideální pro nás. Večer můžeme zpívat a nebudeme nikoho rušit jako minule. Vše tedy začalo slibně. Rozeslal jsem zvací e-maily a informace dal na oddílové stránky. Brzy začaly chodit přihlášky na „Výchovku“. Čekal jsem poměrně dlouho a členy oddílu, kteří se neozvali, jsem ještě kontaktoval, jestli opravdu nejedou. Až potud všechno šlo skvěle.

Přihlásili se:

Custer, Vosa, Naďa s Vojtíkem, Marek a Pěťa s Davídkem a Lukášem, Aleš a Kamča s Verčou a Ondrou, Viki, Milan s Markétou a Andreou, Čuřík s Andreou, Pepřák, Čilouš s Martinou, Honza, Pepřák, Saša s Honzou, Krusty, Pták s Blankou a Terezkou, Satanka a na sobotu Iveta s Karlem.

Celkem tedy 30 lidí (děti do tří let zdarma). Zavolal jsem tedy majitelce a objednal ubytování. Vzhledem k tomu, že se jednalo o prodloužený víkend, musel jsem odeslat písemnou závaznou objednávku, aby majitelka nenabídla ubytování někomu jinému. Brzy po odeslání objednávky první problém. Marek a Pěťa s rodinou odvolali účast kvůli nemoci. Co se dá dělat. Zavolal jsem tedy na chatu a upravil objednávku. Paní majitelka měla pochopení a řekla, že se nic neděje. Zhruba týden před odjezdem mi napsala Martina, že s Čiloušem nejedou, že Jirka musí do práce. Jen co jsem si přečetl mail, napsal Honza, že také nejede (taky práce). Do toho onemocněl Vojtík a Naďa odvolala účast. Pepřák odvolal účast z důvodu nedostatku financí. Opět jsem tedy volal majitelce a ta už lehce znervózňela. Upravili jsme tedy počty účastníků. Bohužel počty ještě nebyly konečné. Onemocněla Satanka. To už jsem ani majitelce nevolal.

Ve čtvrtek měli podle přihlášek vyrazit Custer, Vosa, Pták s Blankou a Terezkou, Viki, Milan s Markétou a Andreou, Čuřík s Andreou a Kamča s Alešem a jejich děti. Celkem **15 lidí**. Vše bylo připraveno a ve středu odpoledne (den pře odjezdem!) jsem začal obvolávat účastníky, protože jsme se chtěli s Vosou k někomu nacpat do auta, abychom nemuseli jet sami a ušetřili. Nedřív jsem volal Vikimu, který mi řekl, že ve čtvrtek nejede, protože jede na akci VHSB a pojedje v pátek s Krustým. Potom jsem volal Milanovi. Ve čtvrtek prý také nepojedou. Milan jde na krev, potom má nějaké vyřizování a nechtějí jet na noc. No a potom jsem psal Čuříkům. Prý jedou také až v pátek a špatně napsali přihlášku na akci. To už jsem byl na prášky. Kdybych těmto lidem sám nezavolal, dozvěděl bych se o tom, že přijedou o den později, až na místě. Takže nás ve čtvrtek jelo místo patnácti jen devět! O stornování pro tyto účastníky nechtěla majitelka ani slyšet. Ani se jí nedivím. Všechny jsem tedy upozornil, že budou muset noc ze čtvrtka zaplatit.

Nakonec jsme se na výchovce všichni sešli a myslím, že se opravdu vydařila. Bohužel se to nedá říct o financování. Ti, kteří měli jet už ve čtvrtek a včas se neodhlásili, museli tuto noc zaplatit a ti kteří odvolali účast po prvním objednání pobytu musí zaplatit storno poplatek 220 Kč na osobu. Řekl bych zbytečně vyhozené peníze.

Je mi jasné, že onemocnět může každý a že může jít i nečekaně do práce. Bohužel nemocí a prací bylo letos opravdu hodně. Doufám, že si z popisu objednávání akce dokážete představit, jak mi asi bylo, když jsem majitelce poněkolkáté vysvětloval, že nás přijede zase málo.

Tímto článkem jsem se nechtěl nikoho dotknout, ale snažil jsem se popsat, jak to celé probíhalo. Pouze jsem chtěl, abyste pochopili, že organizování takovýchto akcí není žádná legrace.

Bohužel, tato akce letos nebyla výjimkou. Vzpomeňte si na Otavu. Týden před odjezdem jsme neměli představu jestli pojedeme, protože spousta lidí se prostě neozvala. Zkrátka pořádání akcí pro dospělé mě už nijak nebaví. Jenom se s Vosou vždycky stresujeme, jestli bude dost lidí, proč se ještě někteří neozvali a proč někteří jedou radši jinam... atd. Z tohoto důvodu jsme se na oddílové schůzi dohodli, že už budeme s Vosou pořádat jen akce pro děti. Proto je v návrhu kalendáře akcí na rok 2012 výchovka a voda zatím bez data. Pokud chceme, aby tyto akce proběhly, tak se organizování těchto akcí musí ujmout někdo z AZ a my budeme mít víc času na přípravu akcí pro děti. Myslím, že je to tak spravedlivé, aby si i ostatní vyzkoušeli něco zorganizovat pro druhé. Třeba vám to půjde líp než mě. Díky za pochopení.

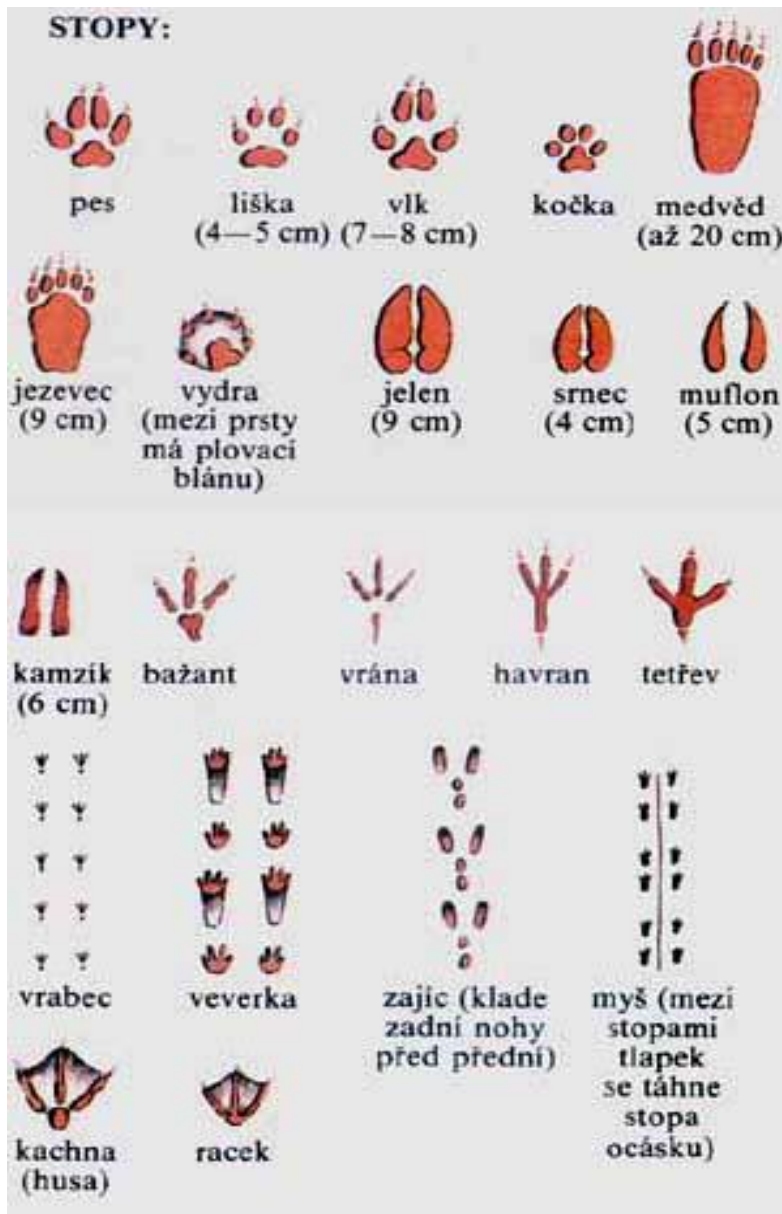
Custer

Z Bobří hráze

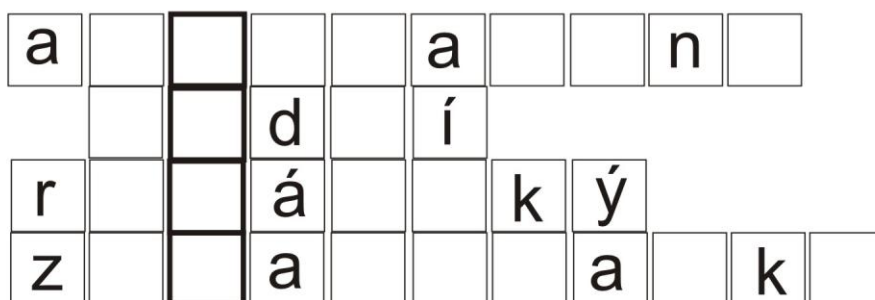
T.O.M. BOBR

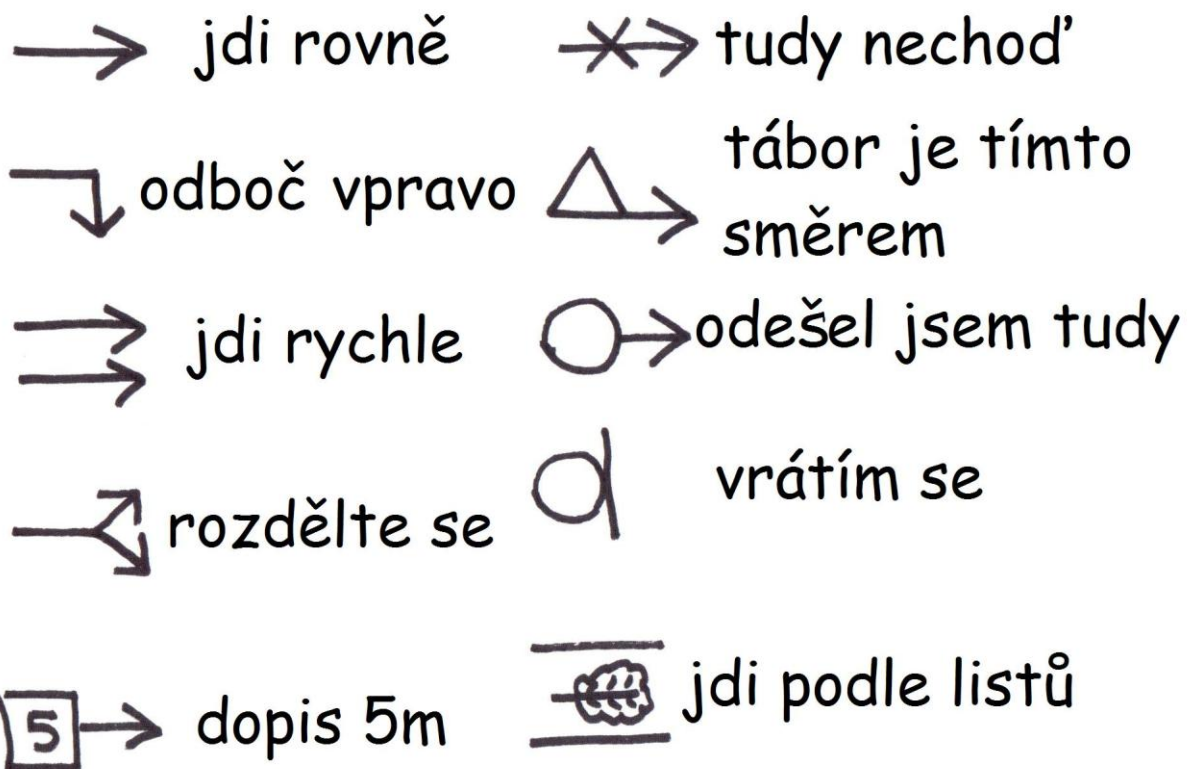
Róza Machartová

BOBŘI TI JSOU NEJLEPŠÍ,
VŠECHNO ZNAJ A VŠECHNO VÍ.
JEZDÍ V LODÍCH PO BEROUNCE
AŽ JE DÉŠŤ ČI SVÍTÍ SLUNCE.
KAŽDÝ MÁ SVÉ VYBAVENÍ,
KTERÉHO SI DOBŘE CENÍ.
ZKRÁTKA JSOU VŽDY V POHODĚ,
ZVLÁŠŤ KDYŽ SEDNOU DO LODĚ.
NEJLEPŠÍ JE VŽDYCKY RODY,
TO PŘINÁŠÍ DRUŽSTVU BODY.
CUSTER JE NÁŠ ŠÉFÍK,
ON JE PROSTĚ PROFÍK.
TOHLE JE TA PARTA BOBŘÍ
JSME TU PROSTĚ VŠICHNI DOBŘÍ.

Doplň názvy tábornických uzlů.

DRBY STARÉHO BOBRA

- Klubovna našeho oddílu projde zásadní přestavbou a díky tomu bude mnohem útulnější.
- Od nového roku budeme mít nové skladovací prostory v bývalých kasárnách.
- Zatím se nám do vyklizeného bunkru nikdo nevloupal, i když u něj bylo údajně nalezeno nové bezdomovecké vybavení.
- Letošní zamykání Berounky proběhlo v režii Chroštího a Pepřáka. Z ohlasů jsme usoudili, že jejich organizace této akce vyšla na jedničku.
- Houmr a Krusty se chystají oslavit narozeniny pravou zabijačkou. Těšíme se na jitrničky a jelítka.
- Sešlo se nám pouze nemnoho příspěvků do bobrovin od členů oddílu. Tímto jim děkujeme a doufáme, že příště se zapojí více autorů.
- Výchovná akce na Šumavě proběhla podle plánu a všichni účastníci jsou opět pro další rok náležitě vychováni.
- Člen naší Australské sekce Bimbule očekává každou chvíli potomka.

Poznáte kdo to je???

Aktuální info ze Zamykání Berounky

Na letošním zamykání jsme se sešli v celkem hojném počtu. Dali jsme dohromady 11 dvoučlenných posádek. Přesně ve dvě hodiny začal samotný závod. Letos to bylo o těchto disciplínách : střelba ze vzduchovky, výcvik pilotů, hod granátem na střílnu, hledání pexesa a samotná jízda lodí k bójce a pak kolem pilířů lávky a doběhnutí do cíle. Závod byl napínavý do poslední chvíle a dopadl následovně :

- 1.Rody + Ondra st. (15:46)
- 2.Patrik + Kuba (17:50)
- 3.Lord Chléb + Ted (17:54)
- 4.Klíště + Lars (18:25)
- 5.Kerhák + Jiřinka (18:44)
- 6.Monika + Jirka B. (20:07)
- 7.Michal + Kačka (20:35)
- 8.Andy + Chleba (21:00)
- 9.Švindl + Ondra ml. (22:55)
- 10.Lady Chlebová + Róza (23:55)
- 11.Anežka + Vítek (25:30)

Po závodě Chroští s Pepřákem vyhlásili výsledky, rozdali dorty a všichni ostatní se dortama nacpali (=o).

Jakmile se začalo šerit vydali jsme se na lampionový průvod na řece. Každá posádka dostala lampion a vyrazili jsme kousek proti proudu. Tam jsme lampiony zapálili a soulodili k molu. Byla jsem nadšená. Bylo to krásně a oceňuji takhle úžasný nápad. Celá akce se vydařila a to hlavně díky výborné organizaci Pepřáka a Chroštího.

Klíště

ŽIVOT NA ZÁMKU

Stejně jako v červnu jsem absolvoval povinnou školní praxi jako průvodce na Státním zámku Hořovice. Také proto jsem nemohl být na dvou oddílových schůzkách. S mojí spolužačkou jsme byli během celé průvodcovské praxe ubytovaní přímo ve křídle zámku, a když jsme ráno vstávali a otevřeli jsme okno, měli jsme krásný výhled na druhé křídlo.

No a jak se můžete stát průvodcem i vy? Nemusíte být úplní historici, ale musíte se naučit přesně to, co máte povídat v jednotlivých prohlídkových okruzích. My máme na zámku v Hořovicích hnedle tři okruhy – 1. Historický okruh (60 min.), 2. Historický okruh (30 min.) a třetí okruh je výstava hraček malých aristokratů, kde podáváte výklad o tom, jak jsou hračky staré a odkud pochází. Dále je na zámku výstava hracích strojků a strašidel ve sklepení.

Jako průvodce máte i určitou zodpovědnost. Musíte se různě přihlašovat do bezpečnostních úseků, které jsou chráněny alarmem, odemykat a zamykat desítkou klíčů, chránit vystavené exponáty před zkázou a hlavně dbát na bezpečnost při prohlídce a vždy znát počet osob. Velmi obtížné je i to, trefit se správně do časového úseku, jak dlouho má prohlídka trvat. Pokud by se stalo, že vaše prohlídka potrvá více jak hodinu, tak nestíháte celý den, protože v pokladně na vás čeká prohlídka další. Někdy nemáte čas se ani napít nebo si dojít v klidu na záchod =).

Ale někdy má život na zámku určité výhody. Například v červnu jsme večer měli zdarma vstup na koncert skupiny Těžkej Pokondr s velkým ohňostrojem. No, a protože jsme měli okna přímo směrem k jevišti, tak stačilo v klidu sedět na pohovce a koukat z okna.

CHROŠTÍ

